

neste i et land som Irak og så af en eller anden grund var raget uklar med efterretningstjenesten. Derfor kunne det være, at man af fuldstændig gode grunde ikke ville give vedkommende asyl, fordi vedkommende måske var for tæt forbundet med den irakiske efterretningstjeneste og de forbrydelser, som den laver. Men det vil ikke være en oplysning, som indgår i sagen, og derfor kan der selvfølgelig ikke tages hensyn til den i forbindelse med tilbagesendelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det integrationsministeren.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er glad for, at hr. Søren Søndergaard korrigerede sig selv. Han sagde i indledningen, at Flygtningenævnet kunne gøres til et gummistempel i sager, hvor justitsministeren og integrationsministeren griber ind og siger, at den person kan ikke få asyl. Men gummistempel er et meget forkert ord. Et gummistempel ville det være, hvis man fik besked på: I må ikke give asyl, men I må ikke sige hvorfor. Så kunne man kalde dem et gummistempel, men sådan er det ikke.

Der er jo helt rene linjer. Det ligger klart og kommer for dagen i disse tilfælde, at det er justitsministeren og integrationsministeren, der så at sige har standset asylsagen og sagt, at den person kan ikke få asyl.

Så kommer vi til spørgsmålet om, hvorvidt denne beslutning af regeringen så i medfør af grundlovens § 63 kan blive påklaget, og om grundlovens regler om øvrighedsmyndighedens grænser i realiteten kan gennemføres. Her er hr. Søren Søndergaard bekymret for, at man kan beordre tjenestemænd til at være tavse om visse forhold.

Kl. 12.05

Jeg vil godt citere denne bestemmelse i retsplejeloven, § 169:

»Tjenestemænd eller andre, der handler i offentligt eller dermed ligestillet hverv, må ikke uden samtykke af vedkommende myndighed afkræves vidneforklaring om forhold, med hensyn til hvilke der i det offentliges interesse påhviler dem tavshedspligt.«

Og så springer jeg:

»Nægtes samtykke, kan retten, såfremt forklaringens afgivelse findes at være af afgørende betydning for sagens udfald, pålægge vedkommende myndighed over for retten at redegøre for grundene til nægtelsen. Finder retten herefter, at hensynet til hemmeligholdelse bør vige

for hensynet til sagens oplysning, kan den bestemme, at vidneforklaring skal afgives. Dette gælder dog ikke, hvis nægtelsen er begrundet med hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter.«

Man skal bemærke, at retten kan pålægge myndigheden over for retten at redegøre for grundene til, at der er tavshedspligt. Der har vi garantien mod det, som hr. Søren Søndergaard er bekymret for.

Vi lever i en retsstat, og denne terrorlovgivning opfylder de krav, man med rimelighed kan stille til en retsstat. Den skal have mulighed for at beskytte sig mod terror, men det skal ske på en måde, hvor domstolene kan påse, at alting går rigtigt til.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er, som ministeren fuldstændig korrekt citerede, en meget begrænset beskyttelse. For netop på de områder, hvor tingene begrundes med statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter – det vil det jo altid gøre i de sager, for det er det, sagerne handler om; det er sådan set pr. definition grundlaget for, at sagerne behandles efter denne procedure, altså at de omhandler statens sikkerhed – tæller det lige præcis ikke, at retten kan træffe en beslutning om, at alle oplysninger skal fremlægges. Det er problemet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KR) mod 10 (SF, EL og IA).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af toldloven.

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 13/12 2001. Første behandling 31/1 2002. Betænkning 22/5 2002. Anden behandling 28/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.